

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

18598 *Reial decret 1710/2011, de 18 de novembre, pel qual es modifica el Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.*

La Directiva 2004/38/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 29 d'abril de 2004, relativa al dret dels ciutadans de la Unió i dels membres de les seves famílies a circular i residir lliurement en el territori dels estats membres, per la qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 1612/68 i es deroguen les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE i 93/96/CEE, regula el dret d'entrada i sortida del territori d'un Estat membre, el dret de residència dels ciutadans de la Unió i dels membres de les seves famílies, i els tràmits administratius que han de fer davant les autoritats dels estats membres. Així mateix, regula el dret de residència permanent, i finalment estableix limitacions als drets d'entrada i residència per raons d'ordre públic, seguretat pública o salut pública.

L'aprovació de l'esmentada Directiva 2004/38/CE, de 29 d'abril de 2004, va fer necessari procedir a incorporar-ne el contingut a l'ordenament jurídic espanyol, mitjançant el Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Aquest Reial decret 240/2007 regula les condicions per a l'exercici dels drets d'entrada i sortida, lliure circulació, estada, residència, residència de caràcter permanent i treball a Espanya per part dels ciutadans d'altres estats membres de la Unió Europea i dels restants estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, així com les limitacions als drets anteriors per raons d'ordre públic, seguretat pública o salut pública.

Tanmateix, l'experiència pràctica en l'aplicació del Reial decret 240/2007 ha evidenciat la necessitat de modificar alguns dels seus articles per tal de reforçar la connexió de la seva interpretació amb el contingut de la Directiva 2004/38/CE a través d'aquests articles, així com amb els criteris que estableix el Tribunal Suprem en la seva sentència d'1 de juny de 2010, per la qual s'anul·len diversos apartats d'articles del Reial decret 240/2007.

A aquests efectes, per mitjà d'aquest Reial decret es modifiquen els articles 8.4, 9.4, 15.2 i 18.2 del Reial decret 240/2007, així com també s'afegeixen un nou apartat 5 a l'article 9 i un nou apartat 4 a l'article 14.

Aquest Reial decret ha estat sotmès a tràmit d'audiència i n'han emès informe el Fòrum per a la Integració Social dels Immigrants i la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

En virtut d'això, a proposta dels titulars dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior i de Treball i Immigració, amb l'aprovació prèvia del vicepresident del Govern de Política Territorial i ministre de Política Territorial i Administració Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de novembre de 2011,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.*

El Reial decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i d'altres estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«4. L'expedició de la targeta de residència de familiar de ciutadà de la Unió s'ha de realitzar en el termini dels tres mesos següents a la presentació de la sol·licitud. La resolució favorable té efectes retroactius, i la situació de residència s'entén vigent des de la data acreditada d'entrada a Espanya sent familiar de ciutadà de la Unió.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«En el cas de nul·litat del vincle matrimonial, divorci o cancel·lació de la inscripció com a parella registrada, d'un nacional d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, amb un nacional d'un Estat que no ho sigui, aquest té l'obligació de comunicar aquesta circumstància a les autoritats competents. Per conservar el dret de residència, s'ha d'acreditar un dels supòsits següents:

a) Durada d'almenys tres anys del matrimoni o situació de parella registrada, fins a l'inici del procediment judicial de nul·litat del matrimoni, divorci o de la cancel·lació de la inscripció com a parella registrada, dels quals s'ha d'acreditar que almenys un dels anys ha transcorregut a Espanya.

b) Atorgament, per mutu acord o decisió judicial, de la custòdia dels fills del ciutadà comunitari a l'excònjuge o exparella registrada que no sigui ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea ni d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

c) Existència de circumstàncies especialment difícils com són:

1r Haver estat víctima de violència de gènere durant el matrimoni o la situació de parella registrada, circumstància que es considera acreditada de manera provisional quan hi hagi una ordre de protecció a favor seu o un informe del Ministeri Fiscal en què s'indiqui l'existència d'indicis de violència de gènere, i amb caràcter definitiu quan hagi recaigut resolució judicial de la qual es dedueixi que s'han produït les circumstàncies al·legades.

2n Haver estat sotmès a explotació d'éssers humans pel seu cònjuge o parella durant el matrimoni o la situació de parella registrada, circumstància que es considera acreditada de manera provisional quan hi hagi un procés judicial en què el cònjuge o parella tingui la condició d'imputat i el seu familiar la de possible víctima, i amb caràcter definitiu quan hagi recaigut resolució judicial de la qual es dedueixi que s'han produït les circumstàncies al·legades.

d) Resolució judicial o mutu acord entre les parts que determini el dret de visita, al fill menor, de l'excònjuge o exparella registrada que no sigui ciutadà d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un Estat part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, quan el menor resideixi a Espanya i la resolució o acord estigui vigent.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 9, amb la redacció següent:

«5. Quan les autoritats competents considerin que hi ha dubtes raonables quant al compliment de les condicions que estableixen els articles 8 i 9, poden portar a terme comprovacions amb l'objecte de verificar si aquestes condicions es compleixen. Les comprovacions no tenen en cap cas un caràcter sistemàtic.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 14, amb la redacció següent:

«4. Sense perjudici de l'obligació dels ciutadans dels estats membres de la Unió Europea i dels restants estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu així com dels seus familiars de sol·licitar i obtenir el certificat de registre o la targeta

de residència i les seves renovacions corresponents, aquests poden acreditar ser beneficiaris del règim comunitari que preveu aquest Reial decret per qualsevol mitjà de prova admès en dret.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les persones que hagin estat objecte d'una decisió de prohibició d'entrada a Espanya poden presentar una sol·licitud per aixecar-la en un termini raonable que ha de determinar l'autoritat competent en funció de les circumstàncies concurrents i que ha de constar en la resolució per la qual es determini la prohibició d'entrada. La sol·licitud d'aixecament de la prohibició d'entrada s'ha de fer amb al·legació dels motius que demostrin un canvi material de les circumstàncies que van justificar la prohibició d'entrada a Espanya. En tot cas, aquesta sol·licitud es pot presentar transcorreguts tres anys des de l'execució de la decisió de prohibició d'entrada a Espanya.

L'autoritat competent que va resoldre la prohibició d'entrada ha de resoldre la sol·licitud esmentada en un termini màxim de tres mesos a partir de la seva presentació.

Durant el temps en què la sol·licitud és examinada, l'afectat no pot entrar a Espanya.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les resolucions d'expulsió han de ser motivades, amb informació sobre els recursos que es puguin interposar contra aquestes, el termini per fer-ho i l'autoritat davant la qual s'han de formalitzar, així com, quan escaigui, del termini concedit per abandonar el territori espanyol.

Les resolucions d'expulsió han d'establir un termini per abandonar el territori espanyol, que només pot ser exceptuat en els supòsits en què es doni alguna de les circumstàncies esmentades a l'article 17.1.

Excepte en casos urgents, degudament justificats, aquest termini no pot ser inferior a un mes a partir de la data de notificació. En tot cas, la decisió adoptada sobre la durada del termini no pot suposar cap impediment per al control de la resolució d'expulsió en via administrativa i/o judicial.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.2a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre immigració.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquet Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 de novembre de 2011.

JUAN CARLOS R.

El ministre de la Presidència,
RAMÓN JÁUREGUI ATONDO